ఛీ! ఏంమగాడు?

"**మ**రెటు వెళ్తారు. మీకు తెల్సిన వాళ్ళెవరైనా వున్నారా? వుంటే ఆటోలో వెళ్ళండి" అన్నాడతను.

"అమ్మో! ఒక్కత్తినా?"

"మరెలా? పోనీ హోటల్లో గది తీసుకుందాం రండి. పొద్దున్నే లేచి నా బండి నేను ఎక్కేస్తాను. మీరు మీ బండి ఎక్కుదురుగాని?"

ఆమె ఏం మాట్లాడలేదు. 'తనకిష్టంలేదు. అపరిచితుడైన మొగవాడితో ఒంటరిగా హోటల్లోనా? అమ్మో! ఆయనకి తెలిస్తే...! ఇంకేమైనా వుందా?'

"మరి తేల్చుకోండి, ఇప్పటికే పదకొండు దాటింది. వెళ్తే మీ వాళ్ళింటికి ఆటోలో వెళ్ళండి. లేకపోతే హోటల్లో వేరేగది తీసుకుని వుందురుగాని, మీకేం భయంలేదు" అన్నాడతను తన సూట్‌కేస్ చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

గత్యంతరం కన్పించలేదు సునయనకు. 'అర్ధరాత్రి ఒంటరిగా ఆటోలో సనత్‌నగర్ వెళ్ళలేదు. పోనీ తనను ఆటోలో తన వాళ్ళింటిదగ్గర దించి రావచ్చుగా. అతనామాట అనలేదు. తనూ అడగలేక పోతోంది. ఈ 'రాస్తారోకో' ఉద్యమం తను ప్రయాణం పెట్టుకున్నరోజే రావాలా? 'ఈస్ట్‌కోస్ట్ ఎక్స్‌ప్రెస్' వరంగల్ వచ్చేటప్పటికి పెద్దగా లేటు కాలేదు. సాయంత్రం 6.10కల్లా అది సికిందరాబాదులో వుండాల్సింది. కరెక్ట్ టైముకి వస్తే 8 గంటలకు గుంటకల్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌లోతను కర్నూలు వెళ్ళేది. అతనికీ ట్రైను మిస్సయింది. నిజామాబాదు వెళ్ళాలట. ఈస్ట్‌కోస్ట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ కాజీపేట దాటింతరువాత అన్నీ అవాంతరాలే. జనగాం, ఆలేరు, భువనగిరి - ఎక్కడపడితే అక్కడ ఆపారు. జనం పట్టాల మీద కూర్చుని లేవందే. బండి టిక్కు టిక్కుమంటూ చివరకు సికిందరాబాదు వచ్చేసరికి ఈ వరయింది. బండి దిగి జనం హడావుడిగా వెళ్ళిపోతోంటే ఏం చేయాలో తోచని తను అలాగే నిలబడి పోయింది.'

'అతనికవకాశం దొరికింది. బండిలోనే అతని పోకిరీ వేషాలు తను గమనించకపోలేదు. అస్తమానం అతని చూపులన్నీ తన ఎత్తైన గుండెలమీదే. తను అతనివంక చూసినప్పుడు తల బయటకు తిప్పుకునేవాడు. మనిషి బాగానేవున్నాడు. 27,28 ఏళ్ళు వుంటాయేమో, పొడుగ్గా పచ్చగా వున్నాడు. ముఖాన జీరాడుతోన్న ముంగురులని అలాగే వదిలేసే నిర్లక్ష్యం. కాఫీ కలర్ చొక్కా, చారల పాంటులో టక్ చేశాడు. మనిషి బాగుంటే సరా, బుద్ధి బాగుండొద్దూ...'

'ఆటోలో ఒంటరిగా అర్ధరాత్రి సనత్‌నగర్ దాకా వెళ్ళటంకంటే, హోటల్లో వేరేగది తీసుకుని వుండటమే ఉత్తమం లాగుంది. గదిలో కెళ్ళగానే తలుపులు బిగించుకుని పడుకుంటే తనకేం ప్రమాదముండదు. తన కిష్టంలేకపోతే అతను మాత్రం ఏం చేయగలడు' అనుకుంది సునయన ఓ నిర్ణయానికొస్తూ.

''ఏవంటారు మరి...?'' అన్నాడతను అసహనంగా.

''సరేపదండి...''

హోటల్ స్టేషన్ ఎదురుకుండానే వుంది. నిద్రలో జోగుతున్న హోటల్ గుమాస్తాని లేపి అడిగాడతను ''రెండు సింగిల్ రూమ్స్ కావాలి'' అని.

''సింగిల్ రూమ్స్ లేవుసార్! ఒక్కటే డబుల్ బెడ్‌రూం ఖాళీగా వుంది. కావాలంటే తీసుకోండి'' అన్నాడతను పేరు, అడ్రసు రాయటానికి తన రిజిష్టరు అతని ముందుకుతోస్తూ.

అతను సందేహిస్తూ ఓ క్షణం నిలబడ్డాడు. తరువాత రిజిష్టర్ తీసుకుని దాంట్లో రాశాడతను. పక్కన నిలబడ్డ ఆమె చూస్తూనే వుంది. 'మిష్టర్ అండ్ మిసెస్ ఆనంద్, విజయవాడ' అని రాసి జేబులోనుండి వందరూపాయల నోటు తీసి అడ్వాన్సు ఇచ్చాడు.

'ఒకే బెడ్‌రూంలో రాత్రంతా అతనితో గడపటమా?' ఆమెకు ఏం తోచలేదు. నిశ్చేష్టతలో వుండిపోయింది.

''అరె కిట్టూ! సామాను రూం నెంబర్ 101లో పెట్టరా'' అన్నాడు గుమాస్తా పక్క స్టూలు మీద కూర్చున్న హోటల్ బాయ్‌తో.

''పదండి...'' అన్నాడు ఆనంద్ ఆమెతో.

'ఈ గుమాస్తా ఎదుట ఇప్పుడేం మాట్లాడినా ప్రమాదం' నీరసంగా అతని వెంట బయలుదేరింది సునయన. సామాన్లు లోపల పెట్టి రెండు బెడ్ల మీదా దుప్పటి సరిచేశాడు హోటల్ బాయ్.

''ఏ ఇరానీ హోటల్ నుండయినా ఓ బ్రెడ్., మస్కా, రెండు టీలు తీసుకురా'' అని కిట్టూకి పదిరూపాయల నోటిచ్చాడతను.

కిట్టూ వెళ్ళిపోయాడు. సునయన అలాగే నిలబడివుంది.

''సారీ మేడం. ఇప్పటి పరిస్థితిలో ఇంతకంటే ఏం చేయలేం. సంబంధంలేని స్త్రీ పురుషులంటే రకరకాల అనుమానాలొస్తాయి హోటల్ వాళ్ళకు. గదివ్వరు. అందుకని అలారాయాల్సి వచ్చింది. నేను స్నానం చేసివస్తాను...'' అని అతను సూట్‌కేస్ తెరచి టవలు, సబ్బుపెట్టె, లుంగి తీసుకుని బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

సునయన ఆలోచిస్తోంది. 'ఏం చేయాలి తనిప్పుడు? ఇతడితో, అపరిచితుడితో తను

రాత్రెలా గడపగలదు. రాత్రి ఈ మనిషి తన్ను తన్నిగా వుండనిస్తాడా? రేపొద్దున్నే..? తను అరచిగోలపెడ్తే అందరిలో అవమానం తనకేగా? ట్రైనులో అందరిఎదుటా, అలా సిగ్గులేకుండా చూసినవాడు, ఇప్పుడు తను వంటరిగా దొరికింది, వదిలిపెడ్తాడా?'

ఆడవాళ్ళందరికీ అతీంద్రియశక్తో, సిక్స్‌సెన్సో వుందని సునయన ప్రగాఢ నమ్మకం. తాము కళ్ళతో చూడకపోయినా తమని చూపులతో గాలించే మొగాళ్ళని ఆ అతీంద్రియశక్తే పట్టిస్తుందని ఆమె విశ్వాసం. ఆ సిక్స్‌సెన్స్‌తోనే తను అతను తనను చూస్తున్నాడన్న విషయం గ్రహించగలిగింది. తన పాతికేళ్ళ జీవితంలో ఆమెకు అనుభవం నేర్పిన పాఠమది.

'తను చక్కటి మనిషి. అది తన అభిప్రాయమే కాదు. అందరూ అంగీకరించిందే. చూసిన ఏ మగాడూ, తన మీద నుండి చూపులు మరల్చుకోలేడు. ఏ మగవాడూ దొరికిన అవకాశాన్ని వదలుకోలేడు. అది తన అనుభవం. ఇతను తన్ని ఏం చేయకుండా వదలి పెడ్తాడా? అందుకే ముందు తయారవటానికి వెళ్ళాడు. స్నానం చేసివస్తే ఫ్రెష్‌గా వుంటుంది కదా! బాత్ రూమ్‌లో నుండి వచ్చి తన్నూ స్నానం చేయమంటాడు. తనకది ఇష్టంలేదు. పరపురుషుడితో ఛీ...'

అతను బాత్‌రూం తలుపు తెరుచుకుని గదిలో కొచ్చాడు.

''ప్రయాణం బడలికంతా తీరేట్టు హాయిగా, ఫ్రెష్‌గా వుంది. స్నానం చేయకపోతే నాకు నిద్రపట్టదు. లేవండి... మీరూ లేచి స్నానం చేసి రండి...'' అన్నాడతను తడి టవల్ కుర్చీమీద ఆరేస్తూ.

ఒంటిన లుంగీ తప్ప ఏం లేదు. మొగతనం వుట్టిపడేట్టు ఠీవిగా, దర్జాగా వున్నాడు. 'తనీ పరిస్థితిలో లేకపోతే అతని హాండ్‌సం పర్సనాలిటీని తనూ మెచ్చుకునేదే. తన్నూ తయారవమంటున్నాడు. తనూ స్నానం చేస్తేగాని, తరవాత పనికి అతనికి నచ్చదు లాగుంది. సిగ్గులేని మొహం. చిరునవ్వుకూడాను. అప్పనంగా ఆడదాని పొందు దొరికింది కదా అని సంతోషపడుతున్నట్టున్నాడు. తను స్నానం చేయదుగాక చేయదు. అతని ప్రతి సూచనా ప్రతిఘటించాల్సిందే. లేకపోతే అలుసు తీసుకుని...'

''లేవండి స్నానం చేసిరండి. బేరర్ బ్రెడ్, [illegible]డు. ఈ సమయంలో అంతకంటే ఏం దొరుకుతుంది? పన్నెండయిపోయింది. ఇంక ఆలస్యం చేయకండి మళ్ళీ పొద్దున లేవటం కష్టమవుతుంది'' అన్నాడతను.

''అక్కర్లేదు. నేను స్నానం చేయనులేండి'' అంది సునయన... సోఫాలో మోకాళ్ళు వంచి గుండెల దగ్గరికి లాక్కుని, వాటిచుట్టూ చేతులతో చుట్టి.

''పోనీ కాళ్ళూ చేతులన్నా కడుక్కొని చీరె మార్చుకోండి. మళ్ళీ మళ్ళీ చెప్తున్నాను. మీరేం భయపడక్కర్లా, వెళ్ళిరండి...'' అన్నాడు ఆనంద్ ఆమె వంకచూస్తూ.

'చూస్తున్నాడు తన గుండెలవంక. భయపడక్కర్లేదట... దీపం తీస్తేగాని ఈ మగాళ్ళలో దాగిన జంతువులు బయటపడవు... ఏమో మనిషి మంచివాడేమో. తనను స్నానం చేయమని బలవంతం చేయటం లేదుగా. తనకీ ఛీదరగా వుంది. ముందు చీరెమార్చుకోవాలి.'

చీరె, లంగా, బ్రా, జాకెట్టు, సబ్బు తీసుకుని బాత్‌రూం కెళ్ళి తలుపు బోల్ట్ పెట్టింది. గుడ్డలు విప్పి అద్దంలో తన్ను తాను చూసుకునే సరికీ అతని పట్ల ఓ క్షణం కలిగిన సదభిప్రాయం మారిపోయింది సునయనలో. 'ఎంత అందంగా వుంది తను. మరీ అంత పొడుగూ, పొట్టీ కాకుండా పచ్చటి ఛాయలో కుందనపు బొమ్మలాగుంది తను. ఎంత కుదురైన ముఖం! ఎత్తైన గుండెల కొండలు, మధ్యలోయ, కింద మైదానం, తనకి పెళ్ళయి రెండేళ్ళయిందంటే ఎవరు నమ్ముతారు. తను చదువుకునే రోజుల్లో తనకెంత మంది బాడీగార్డులో. రామం తనంటే పడిచచ్చేవాడు. ఇంత అందాన్ని వృధాగా పోనిస్తాడా ఇతను! తన్ను కోరకుండా వుండటానికి ఇతనేం కామక్రోధాలు జయించిన ఋషిపుంగవుడా? లీలాశుకుడా? పైగా భయపడొద్దని చెప్తున్నాడు దుర్మార్గుడు...'

కాళ్ళూ చేతులూ మొహం కడుక్కుందామనుకున్న ఆమె మనసు మార్చుకుంది. 'స్నానం చేస్తూ బాత్‌రూంలోనే గడిపితే సరి రెండు గంటలు. విసుగొచ్చి అతనే నిద్రపోతాడు.' అని స్నానం చేయనారంభించింది సునయన.

బాత్‌రూం అద్దంలో తనను తాను చూసుకుంటూ తన సుందర శారీరక భౌగోళిక ప్రపంచంలో విహరించటం ఆమె అలవాటు. ఆ కొండలూ, లోయలూ, మైదానాల్లో విహారం ఎంతసేపైనా తనివితీరదు ఆమెకు. ఒకోసారి మొగజాతి మీద జాలికూడా కలిగేది ఆమెకు. 'తనే తన అందాన్ని చూసి మురిసిపోతుంటే, మొగాళ్ళు తమలో నాలిక్కరుచుకున్నారంటే ఆశ్చర్యమేముంది! పోనీలే వాళ్ళనీ ఆనందపడనీ....' అనుకునేది ఆమె.

బాత్‌రూం తలుపు దబదబా చప్పుడయింది.

''ఎంతసేపండీ బాత్‌రూంలో... టీ చల్లారి పోతోంది త్వరగారండి...'' అరుస్తున్నాడతను.

'ఆత్రుత... తేరగా దొరికే విందుకి కక్కుర్తి. తను బయటకు రాంగానే బెడ్‌మీదకు లాగాలనుకుంటున్నట్టున్నాడు...'

''వస్తున్నా...'' అందికానీ స్నానం ముగించే ప్రయత్నం చేయలేదు సునయన.

'ఇలాంటి వాళ్ళని ఎంత మందిని చూసింది తను. కానీ వీళ్ళందరిలోకీ తన బావగారు అక్క భర్త అదృష్టవంతుడు. ఈ మొగాళ్ళంతా ఆడదంటే ఎందుకింతగా వెంపర్లాడతారో స్పష్టంగా తెల్సింది ఆయనవల్లే. అప్పటికి తన పెళ్ళి నిశ్చయమైంది. నెలరోజుల్లో ముహూర్తం. అక్క కాన్పుకని తమ ఇంటికొచ్చింది. అక్కకు పురుడొచ్చింది. వెంటనే నాన్న ముహూర్తాలు పెట్టుకోటానికని వరంగల్ వెళ్ళాడు. టెలిగ్రాం అందగానే కొడుకుని చూసుకోటానికి బావ

వచ్చాడు. ఆరోజు రాత్రి ఇంట్లో ఎవరూ లేరు. అమ్మ అక్కకు తోడు పడుకోటానికి ఆస్పత్రికెళ్ళింది. రాత్రి నిద్రలో బావ ఎప్పుడు దూరాడో ఏమో తన పక్కలో, తను అర్ధచేతనావస్థలో అలాగే వుండిపోయింది ఆయన చేతలకి. తన్ను నలిపేస్తున్నాడు, ఏదేదో చేస్తున్నాడు. మొగవాడు కలిగించిన తొలిమత్తులో తను ఏ లోకాల్లోనో తేలిపోతోంది. అంతా అయిపోయింతరువాత గాని స్పృహలోకి రాలేదు తను.

'అప్పుడంది తను, ''ఏవిటిది బావా?'' అని. అయితే తనకేం తప్పుచేసినట్లనిపించలేదు. హాయిగా, మరింతగా ఆ అనుభవం కావాలనిపించేటట్లుంది.

''సారీ నైనా! కోరిక చంపుకోలేకపోయాను. ఇంత అందాన్ని స్వంతం చేసుకోకుండా వుండలేకపోయాను'' అని కన్నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు.

'ఇంత అందాన్ని అనుభవించినా ఆనందం కన్పించని ఆముఖం, ఏడుపు ముఖం చూసేసరికి తనకి చిరాకేసింది. అతనంటే జుగుప్స కలిగింది. ''ఛీ ఇహ చాల్లే, వెళ్ళు'' అంది తను.

'ఆయన తలవాల్చుకుని వెళ్ళిపోయాడు. పిరికి ముఖం. పిరికి ముఖమయినా ఎంత సుఖమిచ్చాడు! ఆ తరువాత భర్త పొందులో కూడా తన కంత హాయి అన్పించలేదు. మళ్ళీ అలాంటి అవకాశం రాలేదు. ఆ పిరికి ముఖమే కల్పించుకోలేకపోయాడు. తను కాదనేది కాదు. తను కన్పించినప్పుడల్లా ఆశగా, ఆబగా చొల్లుకార్చుకునే కుక్కలా నోరుతెర్చుకుని చూస్తూండేవాడు. తనంతట తానే లొంగిపోయి చులకన కావటం ఇష్టంలేక తను అవకాశం కల్పించుకోలేదు.'

మళ్ళీ తలుపు దబదబా మోగింది. అతనీసారి పిలవలేదు. ఈ శబ్దానికి ఎవ్వరైనా వస్తారేమోనని భయమేసింది ఆమెకి. 'మరీ ఆంబోతులావున్నాడు. తనకిష్టం లేకపోతే ఏ పొగరుబట్టిన ఆంబోతయినా ఏంచేస్తుంది. చూద్దాం ఇతని సంగతి తేల్చాల్సిందే.' దబదబా వళ్ళుతుడుచుకుని చీరకట్టుకుని బాత్‌రూం తలుపు తెరచుకుని గదిలోకొచ్చింది సునయన.

''అసలు స్నానమే చెయ్యనన్నారు. ఎంతసేపండి ఆ స్నానం... రండి బ్రెడ్ తినండి. టీ ఇప్పటికే చల్లారిపోయింది...''

'ఇంకా కొంత సంస్కృతి మిగిలివున్నదన్నమాట ఆంబోతులో. తిన్న తరువాతగాని మీద వాలడన్నమాట' అనుకుంది ఆమె.

మాట్లాడకుండా వచ్చి బ్రెడ్ తిని, టీ తాగింది.

''ఇహ పడుకోండి... ఒంటిగంటవుతోంది. మళ్ళీ పెందరాళే లేవాలి. గుడ్‌నైట్'' అన్నాడతను లైటార్పేస్తూ.

అతను పక్కమీదవాలి దుప్పటి ముసుగు తన్నేశాడు. 'మొగజాతిని గూర్చి తనకు తెలియందేం

లేదు. ఇది మేకతోలు కప్పుకున్న మృగరాజమన్నమాట. తన బావగారూ ఇంతే, పగలంతా ఎంత మర్యాదగా వుండేవాడు. రాత్రి నిద్రపోనిచ్చి పక్కలో దూరే జాతి ఇది. తనివ్వాళ నిద్రపోకూడదు' మంచం మీద బిగుసుకు కూర్చుంది సునయన.

అతను క్షణంలో నిద్రపోయాడు. ఆమె ఆలోచనల్లో వుండిపోయింది.

'ఇతనికి పెళ్ళయి వుంటుందా? అయ్యే వుంటుంది. మరి ఈ చిరుతిండ్ల బుద్ధి ఎందుకో? ఈ మొగాళ్ళంతా ఇంతే. ఆడదాని పొందుకు, కనీసం స్పర్శకోసం తహతహ లాడతారు. ఆ మధ్య తనకు జ్వరం వస్తే, తమ ఇంటి ఔట్‌హౌస్ లోనే క్లినిక్ తెరచిన డాక్టర్ రమణమూర్తి దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళారాయన. కుర్రడాక్టర్ పక్కనున్న కర్టెన్ పార్టిషన్‌లోకి తీసికెళ్ళి బల్లమీద పడుకోబెట్టి తన గుండెల్ని శ్రద్ధగా పరీక్షించసాగాడు. జ్వరంగా వుంది కదా! సరిగా తలకూడా దువ్వుకోలేదు కదా! అయినా బెల్లంమీద వాలే ఈగల ఆతృత అతని కళ్ళల్లోనూ కనపడ్డది.

'టెంపరేచర్ చూడలేదు. నాడి చూడలేదు. కనీసం నటించాలన్న జ్ఞానం కూడ లేక పోయింది అతనికి. స్టెతస్కోప్ తగిలించుకుని హార్ట్ బీట్ వింటున్నాడు. నాబొంద. నా హార్ట్‌బీట్ ఏం విన్పడుతుంటుంది అతనికి. అతని గుండే వంద మైళ్ళ వేగంతో కొట్టుకోవటం విన్పించివుండాలి అతనికి. తనప్పుడు బ్రా వేసుకోలేదు. లూజు జాకెట్టు వేసుకుంది. అతను స్టెతస్కోప్ తన రొమ్ముల మీద పెట్టి ఇటు నొక్కుతూ, అటునొక్కుతూ, డయాఫ్రం పట్టుకున్న అతని చేతివేళ్ళు తన రొమ్ముల మీద గిలిగింతలు పెడ్తూంటే హిమాలయోత్తుంగ శృంగాధిరోహణం చేస్తున్నాడతను. తనకూ ఉత్సుకతగానే వుంది, కుతూహలంగానే వుంది. పోనీలే తాపత్రయపడుతున్నాడు అన్న జాలికలిగింది. కాని జాలిని ఈ మొగజాతి అపార్థం చేసుకుంటుంది. అందుకనే ఎంతసేపయినా రొమ్ములపై స్టెతస్కోప్ తీయని అతన్ని అడిగింది తను. ''ఇంతకీ ఏమయింది డాక్టర్ అంతగా పరీక్ష చేస్తున్నారు'' అని.

''ఏం లేదు... ఏం లేదు... అయిపోయింది.'' అని స్టెతస్కోప్ తీసేసి తన పొట్టనొక్కి పరీక్ష చేస్తున్నాడు. చేతివేళ్ళు - మొగవాడి చేతివేళ్ళు బొడ్డు కిందకు తగులుతున్నాయి. కర్టెన్ పక్కన ఆయన కూర్చున్నారన్న స్పృహలేకపోతే ఆవేళ్ళు ఇంకా కిందికి జారేవే.

'ఇంక లాభం లేదని' తను లేచికూర్చుంది. అతనూ సర్దుకున్నాడు. గ్రహించాడు, తను గ్రహించినట్టు. ''ఏంలేదు. జలుబూ, ఇన్‌ఫెక్షన్ అంతే. రెండ్రోజుల్లో తగ్గిపోతుంది'' అని నసుగుతూ కర్టెన్ దాటి తన కుర్చీవైపు వెళ్ళాడు.

'ఇలా ఎంత మందిని తను పట్టిచూడలేదు. అందరి దృష్టీ ఒకేవైపు. తను అందరికీ అందని చందమామ. తన క్లాస్‌మేట్ రామం....'

కళ్ళుమండుతున్నట్లుంటే, పక్కమీద నడుంవాల్చి ఓ క్షణం కళ్ళు మూసుకుంది సునయన.

'అదుగో కదులుతున్నాడతను. లేచాడు. టేబుల్ దగ్గరకెందుకెళ్ళాడు? మంచినీళ్ళు తాగటానికి

కాబోలు. మళ్ళీ వచ్చి పక్కమీద కూర్చున్నాడు. పడుకోడేం? ఏం ఆలోచిస్తున్నాడు? అయ్యో! అదేంటి మృగంలా తన మీద పడ్డాడు. తన ఒళ్ళు నలిపేస్తున్నాడు. పిండేస్తున్నాడు. బట్టలు నలిపేస్తున్నాడు. తను లేవటానికి ప్రయత్నిస్తోంది. అతను లేవనీయలేదు. అతన్ని కొరికింది. అతను చెంప మీద యీడ్చి కొట్టాడు. తను తప్పించుకోవాలని యుద్ధం చేస్తోంది. ఊహూ తన ఒంట్లో శక్తి ఉడిగిపోయింది. తను వివస్త్ర అయింది. మృగం విజృంభిస్తున్నాడు. కొండల మీదనుండి లోయల్లోకి దుముకుతున్నాడు. అయిపోయింది. అంతా అయిపోయింది. ఇదేవిటీ ఇతని పొందు ఇంత హాయినిస్తోందేం? తన మనస్సు ఆనందంతో ఉరకలు వేస్తోందేం? అతన్ని హాయిగా స్వానించమని తన మనసు, శరీరం ద్రవమై, సెలయేరై, నదియై ప్రవహిస్తోందేం?

'ఇదేవిటి! ఇతను అతనుకాదు... రామమా? కాదు, సుబ్బులు... బావగారా... ఆయనా? కాదు... మామయ్య లాగున్నాడు... ''ఇదేం పని మామయ్యా... ఇన్నేళ్ళొచ్చి నీకు బుద్ధి లేదూ...?''

''వయసుకీ దీనికీ ఏం సంబంధమే నైనీ! ఐ లైక్ యు వెరీమచ్'' అన్నాడాయన వెకిలి నవ్వు నవ్వుతూ.

''ఛీ ... లే...'' అని ఆయన్ని పై నుండి తోసేసి లేచి కూర్చుంది సునయన.

'అయ్యో... ! నిద్రా కలా! ఎంత పొరపాటు?!' అనుకుంది పక్కబెడ్ మీద నిద్రపోతున్న ఆనంద్ వంకచూసి.

తెల్లవారుఝామయినట్లుంది. వాచీ చూసుకుంది సునయన. ఆరయింది. 'పొద్దున్నే లేవాలన్న మనిషి ఇంకా బండ నిద్రపోతున్నాడే. వట్టి బండ లాగున్నాడు. జడస్వరూపం. చవట' అనుకుని ఆమె కాలకృత్యాలు తీర్చుకోటానికి బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళింది. ఇప్పుడామెకి అతనంటేనే వళ్ళుమండి పోతోంది.

బాత్‌రూంలో నుండి ఆమె వచ్చేటప్పటికి, ఆనంద్ సూట్‌కేస్‌లో నుండి రైల్వే టైం టేబిల్ తీసి చూస్తున్నాడు.

''కానివ్వండి. 7.35కి తుంగభద్రా ఎక్స్‌ప్రెస్ వుంది. మిమ్మల్ని ట్రైనెక్కించి, నేను బస్సులో నిజామాబాదు వెళ్ళిపోతాను'' అని అతను బాత్‌రూంలో దూరాడు.

అతని ప్రవర్తన ఆమె అహంకారాన్ని దెబ్బతీసింది. అందమైన ఆడదాన్ని కోరకపోవటం, అవకాశం దొరికినా ప్రయత్నించకపోవటం ఆమె అందాన్ని అవహేళన చెయ్యటం, ఆమె అహాన్ని గాయపర్చటం. స్త్రీ ఆస్తి అందం. అది లేదు, దానిపట్ల ఇతరులకు ప్రలోభం లేదు అనుకున్నప్పుడు కలిగే మనోవ్యధ దుర్భరం. అప్పుడు ఆత్మవిశ్వాసం కోల్పోయిందామె.

స్టేషనుకు వచ్చారు ఆనంద్, సునయనా. ట్రైన్ ఎక్కబోతూ, ''రూం రెంటూ, మిగతా

ఖర్చులు ఎంతయినయ్యో చెప్పండి ఇస్తాను'' అంది ఆమె.

''ఫర్గెటిట్. మన స్నేహానికి గుర్తుగా, గిఫ్టుగా అదలాగే వుండనివ్వండి. మనం ఇంకెప్పుడూ కలవం. మీ పేరు కూడా నాకు తెలీదు. అయినా నేను ఎలాంటి మనిషినో మీరు మర్చిపోరు. భయంలేదని చెప్పాను. ఐ కెప్ట్ మై వర్డ్'' అని నవ్వుతూ వీడ్కోలు పల్కాడు ఆనంద్.

'నీ శ్రాద్ధం... జడపదార్థం. ఛీ నువ్వూ ఓ మగాడివేనా?' అనుకుంది ఆమె మనసు. తనమీద తనకే నమ్మకం పోయినట్లుగా ట్రైనెక్కింది సునయన. మనసు భారంగా వుంది. పట్టలేనంత ఉక్రోషంగా, అవమానించబడినట్లుగా, హర్ట్ అయినట్లుగా ఫీలవసాగింది ఆమె. బండి కదిలింది. ఆనంద్ చెయ్యూపి చివరి వీడ్కోలు చెప్తున్నా, ముభావంగా చూస్తూండిపోయింది సునయన.

కిటికీ పక్కసీటతను ''ఎక్కడికి వెళ్ళాలి మీరు?'' అని అడిగాడు.

''కర్నూలు''

''అంతదూరం ఏం నిలబడతారు. ఇక్కడ కూర్చోండి. నేను అక్కడ మా వాళ్ళ పక్కన సర్దుకు కూర్చుంటాను'' అని లేచి ఆమెకి సీటు ఆఫర్ చేశాడతను.

''థాంక్స్'' అంది ఆమె చిరునవ్వు నవ్వుతూ. మెల్లగా ఆమె మనసుకి స్వస్థత చేకూరింది. ఆమెలో తిరిగి విశ్వాసం పునరుజ్జీవించింది.

'మయూరి' సచిత్ర వారపత్రిక

1-2-1991